

Carl Nielsen

9 sange for SAB

*Arrangeret for
sopran - alt - bas (tenor)*

af

Jørgen Graven Nielsen

A Tempo

2020

Har du for få herrer i dit kor? Er det bøvl at besætte både bas og tenor? Så er denne udgivelse måske noget for jer?

Besætning: SAB

- Sopran: gode melodier, ikke for høj beliggenhed
- Alt: gode melodiske udfordringer, behagelig beliggenhed
- Bas (tenor): beliggenhed, som både tenorer og basser vil befinde sig godt med. Små ad libitum-tenorfraser ind imellem

Klaversats til indstudering og evt. akkompagnement under kornoderne.

Transponerede klaverstemmer på hjemmesiden.

Carl Nielsen
9 sange for SAB
Arr. Jørgen Graven Nielsen
ISMN 979-0-9001854-1-9

Trykt på genbrugspapir hos Lasertryk.dk

© A Tempo
Nørreled 10
DK-4300 Holbæk
www.atempomusik.dk
mail@atempomusik.dk

Svanemærket tryksag
5041 0826 LaserTryk.dk

Indhold:

Hvem sidder der bag skærmen	4
Jeg bærer med smil min byrde	6
Jeg gik i marken og vogtede får	8
Jeg ved en lærkerede	10
Nu er dagen fuld af sang	12
Nu lyser løv i lunde	14
Påskeblomst, hvad vil du her	16
Solen er så rød, mor	18
Underlige aftenlufte	20

Hvis man slår op i højskolesangbogen, finder man ikke mindre end 35 sange med melodi af Carl Nielsen. Til dette hæfte er udvalgt en række af hans mest kendte og elskede sange, alle med fine tekster, heraf tre af Jeppe Aakjær. Desuden er medtaget en børnesang, Solen er så rød, mor, der i de senere år har opnået stor udbredelse.

Satserne er beregnet på kor, der ikke har herrer nok til at besætte både tenor og bas. Sværhedsgraden er let til middel, og satserne er arrangeret med gode melodiske passager for både alt og bas.

Besætningen er SAB: sopran - alt - bas (tenor).

Basstemmens ambitus gør, at den kan synges af både tenorer og basser. Ofte er der indlagt en lille ad libitum-tenorfrase, der gør særligt slutkadencerne mere fyldige. Desuden er basstemmen visse steder forsynet med stiknoder, som kan synges af tenorer. Husk dog at få basstemmen repræsenteret i kadencerne.

Carl Niensens melodier byder på fine udfordringer for korets sopraner, der vil erfare, at melodierne er ganske krævende ind imellem. Melodierne ligger i et leje, som vil passe de fleste.

Den noterede klaverstemme kan bruges til indstudering og evt. akkompagnement.

Sangene kan naturligvis transponeres, og man kan hente transponerede klaverstemmer - i syngevenlige nabotonearter - på www.atempomusik.dk/klaverstemmer.

Satserne er ikke forsynet med dynamiske angivelser. Korlederens præferencer er enklet at notere i noderne, hvis der ikke står noget i forvejen.

Der er noteret tekst til 3-4 vers under noderne. Disse vers skal ses som forslag til et sammenhængende og meningsfyldt uddrag til brug ved koncert etc. Alle de i højskolesangbogen anvendte vers er desuden trykt ved siden af noderne, så hvis man ønsker at anvende flere/andre vers, kan dette let gøres. Vær blot opmærksom på, at A og B ind imellem udelader tekst.

Arbejdet med SAB-satser udgør en udfordring for arrangøren, som visse steder må ty til stemmeføringsmæssige kompromiser, som ikke stemmer helt overens med gængse konventioner i korharmonisering, men som til gengæld gør satserne velklingende og sangbare.

Sangene er en del af en række satser, som jeg skrev under coronakrisen i foråret 2020.

Hvem sidder der bag skærmen

Jens vejmand

Carl Nielsen 1905

Jeppé Aakjær 1905

Arr. Jørgen Graven Nielsen 17.5.2020

Sopran

1. Hvem sid - der dér bag skær - men med klu - de om sin hånd, med læ - der - lap for
2. Og våg - ner du en mor - gen, i al - ler - før - ste gry og hø - rer ham - ren
6. Der står på kir - ke - går - den et gam - melt frøn - net bræt; det hæl - der slemt til

Alt

1. Hvem sid - der dér bag skær - men med klu - de om sin hånd, med læ - der - lap for
2. Og våg - ner du en mor - gen, i al - ler - før - ste gry og hø - rer ham - ren
6. Der står på kir - ke - går - den et gam - melt frøn - net bræt; det hæl - der slemt til

Bas
(tenor)

1. Hvem sid - der dér — med klu - de om sin hånd, med læ - der -
2. Og våg - ner du — i al - ler - før - ste gry og hø - rer
6. Der står på går - den et gam - melt frøn - net bræt; det hæl - der

Piano*

* Til indstudering og evt. akkompagnement

S

6
ø - jet og om sin sko et bånd? Det er så - mænd Jens vej - mand, der af sin su - re
klin - ge på ny, på ny, på ny, det er så - mænd Jens vej - mand, på si - ne gam - le
si - den, og ma - lin - gen er slet. Det er så - mænd Jens vej - mands. Hans liv var fuldt af

A

ø - jet og om sin sko et bånd? Det er Jens vej - mand, der af sin su - re
klin - ge på ny, på ny, på ny, det er Jens vej - mand, på si - ne gam - le
si - den, og ma - lin - gen er slet. Det er Jens vej - mands. Hans liv var fuldt af

B

lap — og om sin sko et bånd? Det er så - mænd Jens vej - mand, der af sin su - re
ham - ren på ny, på ny, på ny, det er så - mænd Jens vej - mand, på si - ne gam - le
slemt, — og ma - lin - gen er slet. Det er så - mænd Jens vej - mands. Hans liv var fuldt af

Piano*

12

S
 nød med ham - ren må for - vand - le de hår - de sten til brød.
 ben, som hug - ger vil - de gni - ster af mor - gen - vå - de sten.
 sten, men på hans grav i dø - den, man gav ham al - drig én.

A
 nød med ham - ren må for - vand - le de hår - de sten til brød.
 ben, som hug - ger vil - de gni - ster af mor - gen - vå - de sten.
 sten, men på hans grav i dø - den, man gav ham al - drig én.

B
 nød med ham - ren må for - vand - le de hår - de sten til brød.
 ben, som hug - ger vil - de gni - ster af mor - gen - vå - de sten.
 sten, men på hans grav i dø - den, man gav ham al - drig én.

1. Hvem sidder dér (bag skærmen)
 med klude om sin hånd,
 med læderlap (for øjet)
 og om sin sko et bånd?
 Det er (såmænd) Jens vejmand,
 der af sin sure nød
 med hamren må forvandle
 de hårde sten til brød.

2. Og vågner du (en morgen),
 i allerførste gry
 og hører hamren (klinge)
 på ny, på ny, på ny,
 det er (såmænd) Jens vejmand,
 på sine gamle ben,
 som hugger vilde gnister
 af morgenvåde sten.

3. Og ager du (til staden)
 bag bondens fede spand,
 og møder du (en olding),
 hvis øje står i vand, -
 det er (såmænd) Jens vejmand
 med halm om ben og knæ,
 der næppe véd at finde
 mod frosten mer et læ.

4. Og vender du (tilbage)
 i byer og i blæst,
 mens aftenstjernen (skælver)
 af kulde i sydvest,
 og klinger (hammer)slaget
 bag vognen ganske nær, -
 det er såmænd Jens vejmand,
 som endnu sidder dér.

5. Så jævned han (for andre)
 den vanskelige vej,
 men da det led (mod julen),
 da sagde armen nej;
 det var (såmænd) Jens vejmand,
 han tabte ham'ren brat,
 de bar ham over heden
 en kold decembernat.

6. Der står på (kirke)gården
 et gammelt frønnet bræt;
 det hælder slemt (til siden),
 og malingen er slet.
 Det er (såmænd) Jens vejmands.
 Hans liv var fuldt af sten,
 men på hans grav - i døden,
 man gav ham aldrig én.

Alt: udelad tekst i parentes i 5. linje

Bas: udelad tekst i parentes i 1. og 3. linje

Jeg bærer med smil min byrde

Carl Nielsen 1915

Jeppé Aakjær 1906

Arr. Jørgen Graven Nielsen 20.5.2020

Sopran

1. Jeg bæ - rer med smil min byr - de, jeg dra - ger med sang mit
3. Jeg ser o - ver tin - dren - de mar - ker og langt mod den blå - nen - de
5. Hvor kan I dog grub - le og græ - de, så læn - ge Guds him - mel er

Alt

1. Jeg bæ - rer med smil min byr - de, jeg dra - ger med sang mit
3. Jeg ser o - ver tin - dren - de mar - ker og langt mod den blå - nen - de
5. Hvor kan I dog grub - le og græ - de, så læn - ge Guds him - mel er

Bas (tenor)

1. Jeg bæ - rer min byr - de, jeg dra - ger med
3. Jeg ser o - ver mar - ker og langt mod den
5. Hvor kan I dog græ - de så læn - ge Guds

Piano*

* Til indstudering og evt. akkompagnement

4

S

læs, jeg er som den vil - de hyr - de, der gen - ner sit kvæg på græs.
fjord, jeg stir - rer på sej - len - de ar - ker, men fin - der ej tol - ken - de ord.
blå! Mit hjer - te skæl - ver af glæ - de, blot dug - gen dyn - ker et strå.

A

læs, jeg er som den vil - de hyr - de, der gen - ner sit kvæg på græs.
fjord, jeg stir - rer på sej - len - de ar - ker, men fin - der ej tol - ken - de ord.
blå! Mit hjer - te skæl - ver af glæ - de, blot dug - gen dyn - ker et strå.

B

sang mit læs, jeg er som en hyr - de, der gen - ner sit kvæg på græs.
blå - nen - de fjord, jeg stir - rer på ar - ker, men fin - der ej tol - ken - de ord.
him - mel er blå! Mit hjer - te af glæ - de, blot dug - gen dyn - ker et strå.

Sopran, alt:

1. Jeg bærer med smil min byrde,
jeg drager med sang mit læs,
jeg er som den vilde hyrde,
der genner sit kvæg på græs.

2. Se, duggen driver fra norden
hen over det bøjede korn,
mens solen stiger af jorden
imellem oksernes horn!

3. Jeg ser over tindrende marker
og langt mod den blånende fjord,
jeg stirrer på sejlene arker,
men finder ej tolkende ord.

4. Jeg slænger skalmejen for munden,
jeg trækker så lang dens lyd,
at kilderne klukker i lunden,
og bukkene bræger af fryd!

5. Hvor kan I dog gruble og græde,
så længe Guds himmel er blå!
Mit hjerte skælver af glæde,
blot duggen dynker et strå.

Bas:

1. Jeg bærer min byrde,
jeg drager med sang mit læs,
jeg er som en hyrde,
der genner sit kvæg på græs.

2. Se, duggen fra norden
hen over det bøjede korn,
mens solen af jorden
imellem oksernes horn!

3. Jeg ser over marker
og langt mod den blånende fjord,
jeg stirrer på arker,
men finder ej tolkende ord.

4. Jeg slænger for munden,
jeg trækker så lang dens lyd,
at kilder i lunden,
og bukkene bræger af fryd!

5. Hvor kan I dog græde,
så længe Guds himmel er blå!
Mit hjerte af glæde,
blot duggen dynker et strå.

3.3 arker: både; sejlene arker: lette fjerskyer

4.1 skalmeje: træblæseinstrument med dobbelt rørblad, hyrdefløjte

5.4 dynker: støn/fugter

Jeg gik i marken og vogtede får

Carl Nielsen 1927

N.F.S. Grundtvig 1842

Arr. Jørgen Graven Nielsen 19.4.2020

Sopran

1. Jeg gik i mar-ken og vog - te - de får, slog min har - pe i skyg-gen af pal - mer,
2. Da kom der bud fra min fa - der som bedst: Skynd dig hjem, klæd dig på, kom til gil - de!
7. Go - li - at pra-led med hjelm og med skjold, i - mod ham så jeg ud som græs-hop - pen,
9. Kon-ge dog blev jeg, navn-kun - dig som få, i Je - ru - sa - lem godt blev jeg hjem - me,

Alt

1. Jeg gik i mar-ken og vog - te - de får, slog min har - pe i skyg-gen af pal - mer,
2. Da kom der bud fra min fa - der som bedst: Skynd dig hjem, klæd dig på, kom til gil - de!
7. Go - li - at pra-led med hjelm og med skjold, i - mod ham så jeg ud som græs-hop - pen,
9. Kon-ge dog blev jeg, navn-kun - dig som få, i Je - ru - sa - lem godt blev jeg hjem - me,

Bas
(tenor)

1. Jeg gik i mar-ken og vog - te - de får, slog min har - pe i skyg-gen af pal - mer,
2. Da kom der bud fra min fa - der som bedst: Skynd dig hjem, klæd dig på, kom til gil - de!
7. Go - li - at pra-led med hjelm og med skjold, i - mod ham så jeg ud som græs-hop - pen,
9. Kon-ge dog blev jeg, navn-kun - dig som få, i Je - ru - sa - lem godt blev jeg hjem - me,

Piano*

* Til indstudering og evt. akkompagnement

5

S

glad som en fugl i den fag - re - ste vår hop-ped rundt jeg og nyn - ned på sal - mer!
Se - e - ren si - ger, der fat - tes en gæst, det er dig, kom nu ik - ke for sil - de!
dog med min slyn - ge jeg fæld - te den trold, skil - te godt og - så ho - ved fra krop - pen.
og me - dens tro - ner på jor - de - rig stå, Da - vids - har - pen går al - drig i glem - me.

A

glad i den fag - re - ste vår hop-ped rundt jeg og nyn - ned på sal - mer!
Se - e - ren fat - tes en gæst, det er dig, kom nu ik - ke for sil - de!
dog jeg fæld - te den trold, skil - te godt og - så ho - ved fra krop - pen.
tro - ner på jor - de - rig stå, Da - vids - har - pen går al - drig i glem - me.

B

glad i den fag - re - ste vår hop-ped rundt jeg og nyn - ned på sal - mer!
Se - e - ren fat - tes en gæst, det er dig, kom nu ik - ke for sil - de!
dog jeg fæld - te den trold, skil - te godt og - så ho - ved fra krop - pen.
tro - ner på jor - de - rig stå, Da - vids - har - pen går al - drig i glem - me.

1. Jeg gik i marken og vogtede får,
slog min harpe i skyggen af palmer,
glad (som en fugl) i den fagreste vår
hopped rundt jeg og nynned på salmer!

2. Da kom der bud fra min fader som bedst:
Skynd dig hjem, klæd dig på, kom til gilde!
Seeren (siger, der) fattes en gæst,
det er dig, kom nu ikke for silde!

3. Rødmosset blev jeg da mere end for,
som en fugl, som en vind var jeg hjemme,
blegned (kun flygtig) ved højloftsdør,
da jeg hørte de vældiges stemme.

4. Bæger af guld med den skummende vin
rakte seeren brat mig i salen,
salved (mit hoved) med olie fin
som en dug over græsset i dalen.

5. Mange i salen så skævt til mit held,
ikke vidste dog nogen min lykke,
lønlige udspfang der (i barmen) et væld,
som en kilde i palmernes skygge.

6. Kongelig blev da mit sind og min hu,
for min hjord turde alting jeg vove,
løver (og bjørne), dem trodsed jeg nu,
trodsed mig, trodsed falskhed ved hove.

7. Goliat praled med hjelm og med skjold,
imod ham så jeg ud som græshoppen,
dog (med min slynge) jeg fældte den trolde,
skulte godt også hoved fra kroppen.

8. Træde jeg måtte fuldmødige fjed
over stok, over sten, i det øde,
(før jeg fik) kronen at fryde mig ved,
under den måtte hjertet end bløde.

9. Konge dog blev jeg, navnkundig som få,
i Jerusalem godt blev jeg hjemme,
(og medens) troner på jorderig stå,
Davids-harpen går aldrig i glemme.

Alt og Bas synger ikke teksten i parentes (3. linje)

Jeg ved en lærkerede

Carl Nielsen 1924

Harald Bergsted 1921

Arr. Jørgen Graven Nielsen 14.4.2020

Sopran

Alt

Bas (tenor)

Piano*

p *mp*

Du - du - du - du - du - du - du du - du - du - du - du - du 1. Jeg ved en lær - ke - re - de, jeg
3. Og de to gam - le lær - ker, de

Du - du - du - du du - du - du - du, uh

Du du uh

p *mp*

* Til indstudering og evt. akkompagnement

S

A

B

mp

7

si - ger ik - ke mer; den fin - des på en he - de, et sted som in - gen ser.
fly - ver tæt om - kring. Jeg tæn - ker nok, de mær - ker, jeg gør dem in - gen - ting.

1. si - ger ik - ke mer; uh sted som in - gen ser.
3. fly - ver tæt om - kring. gør dem in - gen - ting.

1. ik - ke mer; uh in - gen ser. 2. I
3. tæt om - kring. in - gen - ting. 4. Jeg

mp

13 *p*

S Uh _____ uh _____

A Uh _____ uh _____

B

re - den er der un - ger, og un - ger - ne har dun. De pip - per, de har tun - ger, og
 lu - rer bag en slå - en. Der står jeg gan - ske nær. Jeg ræk - ker mig på tå - en og

19 *f*

S 5. For ræ - ven han vil bi - de og dren - gen sam - le

A 5. Ræ - ven han vil bi - de og dren - gen sam -

B re - den er så lun. 5. Ræ - ven han vil bi - de og dren - gen sam - le
 hol - der på mit vejr.

24 *p* *rit.*

S bær, men in - gen skal få vi - de, hvor lær - ke - re - den er.

A - le bær, in - gen skal få vi - de, hvor lær - ke - re - den er.

B bær, in - gen skal få vi - de, hvor lær - ke - re - den er.

Nu er dagen fuld af sang

Carl Nielsen 1915

Jeppé Aakjær 1911

Arr. Jørgen Graven Nielsen 22.4.2020

Sopran

1. Nu er da - gen fuld af sang, og nu er vi - ben kom - men,
2. En - gen er nu gyl - den - gul af tun - ge kab - be - le - jer,
5. Ræk mig en for - glem - mig - ej og sidst en kru - se - myn - te,

Alt

1. Nu er da - gen fuld af sang, og nu er vi ben kom - men,
2. En - gen er nu gyl - den - gul af tun - ge kab - be - le - jer,
5. Ræk mig en for - glem - mig - ej og sidst en kru - se - myn - te,

Bas (tenor)

1. Nu er da - gen fuld af sang, og nu er vi - ben kom - men,
2. En - gen er nu gyl - den - gul af tun - ge kab - be - le - jer,
5. Ræk mig en for - glem - mig - ej og sidst en kru - se - myn - te,

Piano*

* Til indstudering og evt. akkompagnement

S

5
bek - ka - si - nen nat - ten lang hånd - te - rer el - skovs - trom - men.
søn - den - vin - den by - der op, og du - e - ur - ten ne - jer.
så - dan slut - ter vi vor leg så glad, som den be - gynd - te.

A

bek - ka - si - nen nat - ten lang hånd - te - rer el - skovs - trom - men.
søn - den - vin - den by - der op, og du - e - ur - ten ne - jer.
så - dan slut - ter vi vor leg så glad, som den be - gynd - te.

B

bek - ka - si - nen nat - ten lang hånd - te - rer el - skovs - trom - men.
søn - den - vin - den by - der op, og du - e - ur - ten ne - jer.
så - dan slut - ter vi vor leg så glad, som den be - gynd - te.

9

S
Pluk - ke, pluk - ke dug - get strå, pluk - ke, pluk - ke siv ved å,

A
Pluk - ke, pluk - ke dug - get strå, pluk - ke, pluk - ke siv ved å,

B
Pluk - ke, dug - get strå, pluk - ke, siv ved å, —

13

S
pluk - ke, pluk - ke blom - ster.

A
pluk - ke, pluk - ke blom - ster.

B
pluk - ke, pluk - ke blom - ster.

1. Nu er dagen fuld af sang,
og nu er viben kommen,
bekkasinen natten lang
håndterer elskovstrommen.
*Plukke, plukke dugget strå,
plukke, plukke siv ved å,
plukke plukke blomster.*

2. Engen er nu gyldengul
af tunge kabbelejer,
søndenvinden byder op,
og dueurten nejer.

3. Dammen ligger dagen ud
med brudelys i hænde,
rækker højt de ranke skud,
at solen må dem tænde.

4. Nu vil mø med silkestik
på brudelinet sømme;
den, som ingen bejler fik,
hun ta'r sig en i drømme.

5. Ræk mig en forglemmigej
og sidst en krusemynte,
sådan slutter vi vor leg
så glad, som den begyndte.

Nu lyser løv i lunde

Carl Nielsen 1921

Johannes Jørgensen 1891

Arr. Jørgen Graven Nielsen 19.4.2020

Sopran

1. Nu ly - ser løv i lun - de, grønt lig - ger Dan - marks land i - mel - lem blan - ke
 2. Nu lø - ses fug - le - tun - ger af vin - ter - dø - dens band, et sol - skins - kor de
 3. Den fri - hed, som vi sav - ner bag by - ens mur og tag, på å - ben mark vi
 4. Du ly - se, fri - ske som - mer! vor fri - heds un - ge brud, fra støv og støj vi

Alt

1. Nu ly - ser løv i lun - de, grønt lig - ger Dan - marks land i - mel - lem blan - ke
 2. Nu lø - ses fug - le - tun - ger af vin - ter - dø - dens band, et sol - skins - kor de
 3. Den fri - hed, som vi sav - ner bag by - ens mur og tag, på å - ben mark vi
 4. Du ly - se, fri - ske som - mer! vor fri - heds un - ge brud, fra støv og støj vi

Bas
(tenor)

1. Nu ly - ser løv i lun - de, grønt lig - ger Dan - marks land i - mel - lem
 2. Nu lø - ses fug - le - tun - ger af vin - ter - dø - dens band, et sol - skins -
 3. Den fri - hed, som vi sav - ner bag by - ens mur og tag, på å - ben
 4. Du ly - se, fri - ske som - mer! vor fri - heds un - ge brud, fra støv og

Piano*

* Til indstudering og evt. akkompagnement

6

S

sun - de, et skjold med søl - ver - rand. Frugt - blom - sters hvi - de plet - ter det
 sjun - ger i sko - vens fri - e land; - de kal - der os, de stem - mer, ud
 fav - ner en sol - glad ju - ni - dag; så skæ - re er dens kin - der som
 kom - mer til fred og stil - hed ud. Vort liv til lyst du ven - de på

A

sun - de, et skjold med søl - ver - rand. Frugt - blom - sters hvi - de plet - ter det
 sjun - ger i sko - vens fri - e land; - de kal - der os, de stem - mer, ud
 fav - ner en sol - glad ju - ni - dag; så skæ - re er dens kin - der som
 kom - mer til fred og stil - hed ud. Vort liv til lyst du ven - de på

B

blan - ke sun - de, et skjold med søl - ver - rand. Frugt - blom - sters hvi - de plet - ter det
 kor de sjun - ger i sko - vens fri - e land; - de kal - der os, de stem - mer, ud
 mark vi fav - ner en sol - glad ju - ni - dag; så skæ - re er dens kin - der som
 støj vi kom - mer til fred og stil - hed ud. Vort liv til lyst du ven - de på

Piano*

11

S
 ri - ge, grøn - ne felt, mens højt de ly - se næt - ter slår ud sit som - mer - telt, _____
 fra vort hver-dags - bur, fjernt fra dets fan-ge - trem - mer at fin - de dig, na - tur! _____
 æb - le - blom - stens blad, og om dens hår sig vin - der dug - drå - bers per - le - rad. _____
 da - gens sol - skins - felt, og o - ver os du spæn - de de ly - se næt - ters telt! _____

A
 ri - ge, grøn - ne felt, mens højt _____ de ly - se næt - ter slår ud sit som - mer - telt. _____
 fra vort hver-dags - bur, fjernt fra _____ dets fan-ge - trem - mer at fin - de dig, na - tur! _____
 æb - le - blom - stens blad, og om _____ dens hår sig vin - der dug - drå - bers per - le - rad. _____
 da - gens sol - skins - felt, og o - ver os du spæn - de de ly - se næt - ters telt! _____

tenor: 1. slår ud sit som - mer, som - mer - telt.
 2. at fin - de dig, dig na - tur
 3. dug - drå - bers per - le, per - le - rad.
 4. de ly - se næt - ters, næt - ters telt!

B
 ri - ge, grøn - ne felt, mens højt de ly - se næt - ter slår ud sit som - mer - telt. _____
 fra vort hver-dags - bur, fjernt fra dets fan-ge - trem - mer at fin - de dig, na - tur! _____
 æb - le - blom - stens blad, og om dens hår sig vin - der dug - drå - bers per - le - rad. _____
 da - gens sol - skins - felt, og o - ver os du spæn - de de ly - se næt - ters telt! _____

1. Nu lyser løv i lunde,
 grønt ligger Danmarks land
 imellem blanke sunde,
 et skjold med sølverrand.
 Frugtblomsters hvide pletter
 det rige, grønne felt,
 mens højt de lyse nætter
 slår ud sit sommertelt.

2. Nu løses fugletunger
 af vinterdødens band,
 et solskinskor de sjunger
 i skovens frie land; -
 de kalder os, de stemmer,
 ud fra vort hverdagsbur,
 fjernt fra dets fangetremmer
 at finde dig, natur!

3. Den frihed, som vi savner
 bag byens mur og tag,
 på åben mark vi favner
 en solglad junidag;
 så skære er dens kinder
 som æbleblomstens blad,
 og om dens hår sig vinder
 dugdråbers perlerad.

4. Du lyse, friske sommer!
 vor friheds unge brud,
 fra støv og støj vi kommer
 til fred og stilhed ud.
 Vort liv til lyst du vende
 på dagens solskinsfelt,
 og over os du spænde
 de lyse nætters telt!

Påskeblomst! hvad vil du her?

Carl Nielsen 1910

N.F.S. Grundtvig 1817

Arr. Jørgen Graven Nielsen 6.4.2020

Sopran

1. På - ske - blomst! hvad vil du her? Bon - de - blomst fra lands - by - ha - ve
 2. Ej i lif - lig som - mer - luft spi - red du på blom - ster - sta - de
 6. Ja, jeg ved, du si - ger sandt: Frel - se - ren stod op af dø - de!

Alt

1. På - ske - blomst! hvad vil du her? Bon - de - blomst fra lands - by - ha - ve
 2. Ej i lif - lig som - mer - luft spi - red du på blom - ster - sta - de
 6. Ja, jeg ved, du si - ger sandt: Frel - se - ren stod op af dø - de!

Bas (tenor)

1. På - ske - blomst! hvad vil du her? Bon - de - blomst fra lands - by - ha - ve
 2. Ej i lif - lig som - mer - luft spi - red du på blom - ster - sta - de
 6. Ja, jeg ved, du si - ger sandt: Frel - se - ren stod op af dø - de!

Piano*

* Til indstudering og evt. akkompagnement

S

u - den duft og pragt og skær! hvem er du vel - kom - men ga - ve?
 ej så fik du ro - sens duft, ik - ke lil - jens søl - ver - bla - de;
 Det er hver lang - fre - dags pant på en på - ske - mor - gen - rø - de:

A

u - den duft og pragt og skær! hvem er du vel - kom - men ga - ve?
 ej så fik du ro - sens duft, ik - ke lil - jens søl - ver - bla - de;
 Det er hver lang - fre - dags pant på en på - ske - mor - gen - rø - de:

B

u - den duft og pragt og skær! hvem er du vel - kom - men ga - ve?
 ej så fik du ro - sens duft, ik - ke lil - jens søl - ver - bla - de;
 Det er hver lang - fre - dags pant på en på - ske - mor - gen - rø - de:

1. Påskeblomst! hvad vil du her?
 Bondeblomst fra landsbyhave
 uden duft og pragt og skær!
 hvem er du velkommen gave?
 Hvem mon, tænker du, har lyst
 dig at trykke ømt til bryst?
 Mener du, en fugl tør vove
 sang om dig i Danmarks skove?

2. Ej i liflig sommerluft
 spired du på blomsterstade
 ej så fik du rosens duft,
 ikke liljens sølverblade;
 under vinterstorm og regn
 sprang du frem i golde egn,
 ved dit syn kun den sig fryder,
 som har kær, hvad du betyder.

3. Påskeblomst! men er det sandt:
 Har vi noget at betyde?
 Er vor prædiken ej tant?
 Kan de døde graven bryde?
 Stod han op, som ordet går?
 Mon hans ord igen opstår?
 Springer klart af gule lagen
 livet frem med påskedagen?

9

S
 Hvem mon, tæn - ker du, har lyst dig at tryk - ke ømt til bryst?
 un - der vin - ter - storm og regn sprang du frem i gol - de egn,
 Hvad er segl og sværd og skjold, mod den Her - re kæk og bold?

A
 Hvem mon, tæn - ker du, har lyst dig at tryk - ke ømt til bryst?
 un - der vin - ter - storm og regn sprang du frem i gol - de egn,
 Hvad er segl og sværd og skjold mod den Her - re kæk og bold?

B
 Hvem mon, tæn - ker du, har lyst dig at tryk - ke ømt til bryst? Me -
 un - der vin - ter - storm og regn sprang du frem i gol - de egn, ved -
 Hvad er segl og sværd og skjold mod den Her - re kæk og bold? Av -

13

S
 Me - ner du, en fugl tør vo - ve sang om dig i Dan - marks sko - ve?
 ved dit syn kun den sig fry - der, som har kær, hvad du be - ty - der.
 Av - ner kun, når han vil ån - de, han, som svor os bod for vån - de.

A
 Me - ner du, en fugl tør vo - ve sang om dig i Dan - marks sko - ve?
 ved dit syn kun den sig fry - der, som har kær, hvad du be - ty - der.
 Av - ner kun, når han vil ån - de, han, som svor os bod for vån - de.

B
 - ner du, en fugl tør vo - ve sang om dig i Dan - marks sko - ve?
 - dit syn kun den sig fry - der, som har kær, hvad du be - ty - der.
 - ner kun, når han vil ån - de, han, som svor os bod for vån - de.

4. Kan de døde ej opstå,
 intet har vi at betyde,
 visne må vi brat i vrå,
 ingen have skal vi pryde;
 glemmes skal vi under muld,
 vil ej vokset underfuld
 smelte, støbes i det dunkle
 og som lys på graven funkle.

5. Påskeblomst! en dråbe stærk
 drak jeg af dit gule bæger,
 og som ved et underværk
 den mig hæver, vederkvæger:
 Hanegal og morgensang,
 synes mig, af den udsprang;
 vågnende jeg ser de døde
 i en påske-morgenrøde.

6. Ja, jeg ved, du siger sandt:
 Frelseren stod op af døde!
 Det er hver langfredags pant
 på en påske-morgenrøde:
 Hvad er segl og sværd og skjold
 mod den Herre kæk og bold?
 Avner kun, når han vil ånde,
 han, som svor os bod for vån - de.

Solen er så rød, mor

Carl Nielsen 1923-24

Harald Bergsted 1915

Arr. Jørgen Graven Nielsen 16.4.2020

Sopran

1. So - len er så rød, mor, og sko - ven bli'r så sort. Nu er so - len
2. Him - len er så stor, mor, med kla - re stjer - ner på. Hvem mons-tro der
3. Hvor - for bli'r det nat, mor, og kold og bit - ter vind? Hør den lil - le

Alt

1. So - len er så rød, mor, og sko - ven bli'r så sort. Nu er so - len
2. (Him) - len er så stor, mor, med kla - re stjer - ner på. Hvem mons-tro der
3. (Hvor) - for bli'r det nat, mor, og kold og bit - ter vind? Hør den lil - le

Bas (tenor)

1. Nu er so - len
2. Hvem mons-tro der
3. Hør den lil - le

Piano*

* Til indstudering og evt. akkompagnement

S

død, mor, og da - gen gå - et bort. Ræ - ven går der - u - de, mor, vi
bor, mor, på stjer - nen i det blå? Tror du, der er dren - ge, mor, der
kat, mor, den mja - ver og vil ind! Må - ger - ne og ter - ner - ne har

A

død, mor, og da - gen gå - et bort. Ræ - ven går der - u - de, mor, vi
bor, mor, på stjer - nen i det blå? Tror du, der er dren - ge, mor, der
kat, mor, den mja - ver og vil ind! Må - ger - ne og ter - ner - ne har

B

død, mor, og da - gen gå - et bort. Ræ - ven går, vi
bor, mor, på stjer - nen i det blå? Dren - ge, mor, der
kat, mor, den mja - ver og vil ind! Må - ger - ne har

Piano*

11

S
 lå - ser vo - res gang. Kom, sæt dig ved min pu - de, mor, og syng en lil - le
 kik - ker ned til mig? Og tror du, de har sen - ge, mor, og so - ver li' - som
 in - gen sted at bo. Å, hør, nu syn - ger stjer - ner - ne, de syn - ger mig til

A
 lå - ser vo - res gang. Kom, sæt dig ved min pu - de, mor, og syng en lil - le
 kik - ker ned til mig? Og tror du, de har sen - ge, mor, og so - ver li' - som
 in - gen sted at bo. Å, hør, nu syn - ger stjer - ner - ne, de syn - ger mig til

B
 lå - ser vo - res gang. Kom, sæt dig ved min pu de del
 kik - ker ned til mig? Og tror du, de har sen ge?
 in - gen sted at bo, de syn - ger mig til ro!

16

S
 sang! mm
 jeg? uh
 ro! mm mm

A
 sang! mm
 jeg? uh 2. Him -
 ro! mm 3. Hvor -

B
 mm
 uh
 mm mm mm

1. 2. 3.

Underlige aftenlufte!

Hjemvee

Carl Nielsen 1915

Adam Oehlenschläger 1805

Arr. Jørgen Graven Nielsen 18.5.2020

Sopran

1. Un - der - li - ge af - ten - luf - te! hvor - hen vin - ker I min hu? Mil - de, lu - ne
2. Mat - te sol! bag bjer - gets ste - ne lu - e - rød du da - ler ned, og nu sid - der
5. Ta - ger ej min sang for an - det end et u - fri - vil - ligt suk! Læng - sels - fuldt hen -

Alt

1. Du du du du, hvor - hen vin - ker I min hu? Du du
2. Mm ————— lu - e - rød du da - ler ned, mm —————
5. Du du du du end et u - fri - vil - ligt suk! Du du

Bas (tenor)

1. Un - der - li - ge af - ten - luf - te! hvor - hen vin - ker I min hu? Mil - de, lu - ne
2. Mat - te sol! bag bjer - gets ste - ne lu - e - rød du da - ler ned, og nu sid - der
5. Ta - ger ej min sang for an - det end et u - fri - vil - ligt suk! Læng - sels - fuldt hen -

Piano*

* Til indstudering og evt. akkompagnement

6

S

blom - ster - duf - te! sig, hvor hen I bøl - ger nu. Går I o - ver hvi - den strand til mit elsk - te
jeg a - le - ne i min dunk - le en - som - hed. Hjem - me var der in - tet fjeld, ak! så er jeg
i - ler van - det, aft - nen er så blid og smuk. Man - gen så - dan af - ten - stund sad jeg i min

A

du du, sig, hvor hen I bøl - ger nu. Går I o - ver hvi - den strand til mit elsk - te
i min dunk - le en - som - hed. Hjem - me var der in - tet fjeld, ak! så er jeg
du du, aft - nen er så blid og smuk. Man - gen så - dan af - ten - stund sad jeg i min

B

blom - ster - duf - te! sig, hvor hen I bøl - ger nu. Går I o - ver hvi - den strand til mit elsk - te
jeg a - le - ne i min dunk - le en - som - hed. Hjem - me var der in - tet fjeld, ak! så er jeg
i - ler van - det, aft - nen er så blid og smuk. Man - gen så - dan af - ten - stund sad jeg i min

12

S
fø - de - land? Vil I der med e - ders bøl - ger tol - ke, hvad mit hjer - te dø - ger?
u - de vel, skal i nat ej barn - ligt blun - de i min Her - thas grøn - ne lun - de.
kæ - re lund, min - det ven - der nu til - ba - ge, det var år - sag i min kla - ge.

A
fø - de - land? Oh, _____ tol - ke, hvad mit hjer - te dø - ger?
u - de vel, mm _____ i min Her - thas grøn - ne lun - de.
kæ - re lund, oh, _____ det var år - sag i min kla - ge.

B
fø - de - land? Vil I der med e - ders bøl - ger tol - ke, hvad mit hjer - te dø - ger?
u - de vel, skal i nat ej barn - ligt blun - de i min Her - thas grøn - ne lun - de.
kæ - re lund, min - det ven - der nu til - ba - ge, det var år - sag i min kla - ge.

1. Underlige aftenlufte!
hvorhen vinker I min hu?
Milde, lune blomsterdufte!
sig, hvorhen I bølger nu.
Går I over hviden strand
til mit elskte fødeland?
Vil I dér med eders bølger
tolke, hvad mit hjerte dølg'er?

2. Matte sol! Bag bjergets stene
luerød du daler ned,
og nu sidder jeg alene
i min dunkle ensomhed.
Hjemme var der intet fjeld,
ak! så er jeg ude vel,
skal i nat ej barnligt blunde
i min Herthas grønne lunde.

3. Stille! stille! hisset gynger
båden mellem siv og krat,
sødt en mø ved cithren synger
i den tavse, lune nat.
Hvilke toner! Milde lyst,
hvor du strømmer i mit bryst!
Men hvad savner jeg, og græder,
mens hun dog så venligt kvæder?

4. Det er ej den danske tunge,
det er ej de vante ord,
ikke dem, jeg hørte sjunge,
hvor ved hytten træet gror.
Bedre er de vel måske,
ak, men det er ikke de!
bedre, tror jeg vist, hun kvæder;
men - tilgiver, at jeg græder!

5. Tager ej min sang for andet
end et ufrivilligt suk!
Længselsfuldt heniler vandet,
aft'nen er så blid og smuk.
Mangen sådan aftenstund
sad jeg i min kære lund,
mindet vender nu tilbage,
det var årsag i min klage.

Alt synger ikke tekst i linje 1, 3 og 7

Andre udgivelser fra A Tempo

C.E.F. Weyse/B.S. Ingemann

8 Morgen- og aftensange for SAB

Arr. Jørgen Graven Nielsen

Indhold:

Gud ske tak og lov

I østen stiger solen op

Lysets engel går med glans

Nu ringer alle klokker mod sky

Nu titte til hinanden

Nu vågne alle Guds fugle små

Bliv hos os, når dagen hælder

Dagen går med raske fjed

9 julesalmer arrangeret for SMAB

Arr. Jørgen Graven Nielsen

Indhold:

Barn Jesus i en krybbe lå

Dejlig er den himmel blå

Et lidet barn så lysteligt

Glade jul, dejlige jul

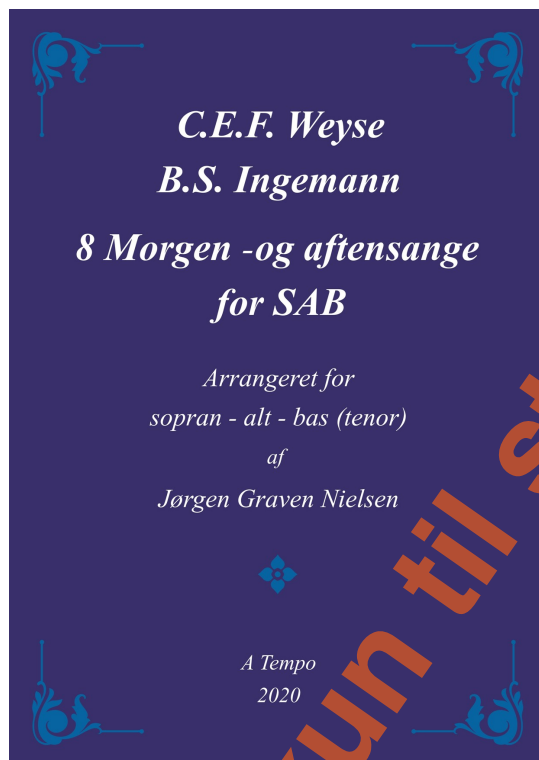
Hjerte, løft din glædes vinge

Julen har englelyd

Mit hjerte altid vanker

Tak og ære være Gud

Velkommen igen, Guds engle små

Prøveeksemplar - kun til studiebrug

www.atempomusik.dk